

Sak 4: Dialog i sosiale medier

Denne saken startet med at Kirkemøtet (KM) ønsket å innhente informasjon for å øke kompetansen i den norske kirke (DNK) om dialog i sosiale medier. Ungdommens kirkemøte (UKM) ble utfordret til å ta opp denne saken og UKM har spurt Ungdomstingene om uttalelse i denne saken. Sosiale medier har blitt en stadig viktigere del av samfunnet de siste årene. Unge som vokser opp i Norge i dag har en helt annen tilgang til og erfaring med sosiale medier enn tidligere generasjoner. Det gir dem nye utfordringer i deres oppvekstmiljøer, men det gir dem også en unik erfaring og kompetanse.

Ungdomstinget 2017 (UT2017) har mottatt denne saken fra UKM (2016). I dette saksfremlegget ønsker vi å redegjøre for hvordan vi anser at dialogen i sosiale medier er i dag, og hvordan DNK kan legge bedre til rette for dialog i sosiale medier. UT2017 mener at dialog er en samtale mellom to eller flere personer som har et mål om gjensidig forståelse for den andres syn. UT2017 mener også at dialog ikke er begrenset til kun ansikt til ansikt, men kan også foregå på sosiale medier.

UT2017 opplever at de fleste menigheter er tilstede i sosiale medier, og mange menigheter bruker sosiale medier aktivt til informasjonsspredning og organisering av ungdomsarbeidet. Det er likevel noen menigheter som i mindre grad er tilstede, og UT2017 opplever at dette ofte henger sammen med de kirkelige ansattes personlige forhold til sosiale medier.

Ungdommer på UT2017 har derimot lite erfaring med dialog i sosiale medier slik UT2017 definerer dialog. Menighetenes eksisterende tilstedeværelse, særlig på Facebook, anses likevel som et godt utgangspunkt for dialog i sosiale medier. Andre sosiale medier som for eksempel Snapchat og Instagram anses i større grad som arenaer for informasjonsspredning, og er mindre egnet til å skape dialoger.

Det er i denne sammenheng viktig å poengtere at dialog i sosiale medier bør være et tillegg, ikke erstatning, til eksisterende tilbud. Dette er særskilt viktig fordi noen ungdommer ikke er tilstede i sosiale medier. Dialog i sosiale medier kan også fremme andre tiltak for dialog som kirken allerede har (som for eksempel samtalegrupper og lederkurs) og dermed styrke det totale fokuset på dialog i menighetene.

Å styrke arbeidet med dialog kan også bidra til at ungdommer i større grad er utrustet til dialog i møte med andre livssyn. Dette ser UT2017 stor verdi av, fordi det kan bidra til å øke forståelsen av og respekten for andre livssyn. Kirkelig dialogsentral har startet prosjektet "Ung Dialog", et prosjekt med ungdom om religionsdialog. UT2017 ønsker at dette arbeidet i større grad blir synliggjort i menighetene.

Fordelene med å skape arenaer for dialog i sosiale medier er mange. UT2017 mener at dette kan føre til at flere kan delta i dialoger, særlig hvis det legges til rette for at innsyn av andre er begrenset til lavt antall personer. Det vil også være betryggende at kirkelige ansatte observerer og ev. deltar i dialogene. Noen ungdommer kan også synes det er fint å bare kunne observere og ikke være pålagt å delta aktivt i dialogen, noe som kan være lettere dersom man er på sosiale medier.

UT2017 ser også at dialogarenaer i sosiale medier kan skape en lavere terskel til å starte en dialog med kirkelige ansatte eller andre kristne. Dette vil gjøre kirken mer tilgjengelig for ungdommer som har utfordringer med å delta aktivt i kirken, for eksempel på grunn av frykten for sosial utestengelse eller ungdommer som sliter fysisk eller psykisk.

Det er også en fordel at man har bedre tid til å svare, og dermed kan tenke gjennom hva man mener og hvordan man vil uttrykke dette. På en annen side kan det også tenkes at noen blir mer direkte når man ikke har øyekontakt med dem som er involvert i dialogen, og kan dermed komme med mer støtende argumenter. I tillegg er det mange ungdommer som publiserer spontant før de har tenkt seg om, dette kan føre til at man fronter et syn man egentlig ikke står for.

UT2017 mener også at det er andre utfordringer knyttet til dialog i sosiale medier. Det kan være vanskelig å vise følelser og kroppsspråk på sosiale medier, og dette kan føre til misforståelser som vanskeliggjør en god dialog. Det er ungdommer som føler seg mindre komfortable med å uttrykke seg skriftlig om sine meninger fordi man er redd for å bli misforstått. UT2017 mener også at taushetsplikten ikke virker så absolutt i sosiale medier, fordi samtalene ligger i chatten etter dialogen er ferdig.

UT2017 utfordrer de ansatte på bispedømmekontoret og biskopen:

- Til å skape arenaer for dialog i sosiale medier med proster, biskop og andre aktuelle ansatte som ikke jobber direkte i en menighet.
- Bruke denne resolusjonen som et utgangspunkt for videre kompetanseutvikling av ansatte innenfor dialog i sosiale medier. Se på muligheten for å bruke dette i fremtidige kurs for kirkelig ansatte.

UT 2017 utfordrer de lokale menighetene og de kirkelige ansatte til å:

- Vurdere om man kan skape chattegrupper å for eksempel Facebook, hvor det er kirkelige ansatte tilstede for å tilrettelegge for dialog. Det anbefales at det er små grupper med ungdommer som kjenner hverandre fra ungdomsarbeidet.
- Legge til rette for de som ikke har sosiale medier. Tilby dialogarenaer som ikke er avhengig av sosiale medier.
 - Synliggjøre Kirkelig dialogsenters prosjekt "Ung Dialog".
 - Være tydeligere på at taushetsplikten også gjelder i sosiale medier, og skape trygge rammer for dialog mellom kirkelige ansatte og ungdommer.
 - Være tydeligere på mulighetene ungdommene har til å ta kontakt med kirkelige ansatte for å starte en dialog.
 - Bruke denne resolusjonen som utgangspunkt for å lære ungdommer om hvordan man skal føre en god dialog.

- UT2017 utfordrer Stavanger ungdomsråd til å:

- Sende denne resolusjonen til UKM.

- Bruke denne resolusjonen aktivt i forberedelsene til UKM.